

Абонаментъ:
 За година . . . 55 лв.
 За 6 месеци . . . 30 лв.
 Офис: 1109 Варна, Търг. Пал. Камара Туку
 Квадр. сент.;
 търговски
 по споразумѣние

ВАРНАНСКИ

ОФИЦИЕНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
 ИЗЛИЗА ВСЪКА СЪБОТА

Всичко що се
 отнася до вестни-
 ка да се изпраща
 до кметството
 Варна
 —
 Броя 1 левъ

Гроздовата реколта През последните няколко години голѣма част от Варненското гражданство насочи усилията си към облагородяване гроздовата култура, чрез обработване на лозята, които преди години бѣха унищожени от филоксерата и чрез засѣване съ сортови лози.

Резултатитъ и по-специално — добритъ успѣхъ, които Варненският лозаръ постигна, бѣха публично демонстрирани още през 1928 год. когато Варненската община бѣ уредила лозарска гроздовна изложба.

Тия резултати бѣха убедителни и красноречиви, за да не остане никакво съмнение, че тая именно голѣма част от Варненци би могла да намери прехраната си именно тукъ, въ тоя поминъкъ — лозарството.

Това последно обстоятелство, очевидно е, е свързано и от управниците на града, които иматъ крещящия дългъ да улесняватъ и подпомагатъ гражданството, когато то има нужда отъ подкрепа за да регламентира и затвърди съ целъ за по-голяма доходност, своя поминъкъ — лозарството.

Полагатъ се усилия отъ кметството и отъ органитъ му — специалисти. Тия усилия, има съмнение, даватъ и ще даватъ своитъ резултати.

Днесъ, когато земледѣлцѣтъ отъ цѣлата страна е ужасенъ отъ безценицата на зърнената култура, когато цената на последната кресчендо спада, Варненския лозаръ има основания да бжде сравнително доволенъ. Защото въ сравнение съ много лозарски центрове реколтата на гр. Варна е много добра и въ качествено и количествено отношение, особено сорта „Димятъ“, отъ който ще се набератъ около 10 вагона. Това обстоятелство е станало причина, нѣкои експортни фирми у насъ, а така също и отъ чужди страни да проявятъ особень интересъ къмъ гроздата ни, и по-специално къмъ сорта „Димятъ“. Не е изключена възможността тази година за прѣвпътъ да се изнесе отъ града ни грозде за чуждитъ страни и по-специално за Виенския и Берлински пазари. Стаже ли това, лозарството въ Варна отново ще се засили и Варна ще добие видъ на лозарски центъръ, какъвто бѣ преди години.

БЮДЖЕТА
 на общината утвърденъ
 Кмета на града г. П. Бяновъ и пом. кмета г. Ц. Ханджиевъ, които взеха участие въ конгреса на съюза на градоветъ въ София се завърнаха. Тѣ сж използвали пребиваването си въ столицата да уредятъ нѣкои общи за града ни въпроси.
 Бюджета на общината е утвърденъ отъ министер. на Вжтрешнитъ работи.

Впечатления отъ Варна

ХЕНРИ ХУАРТОНЪ ШУМЕЙКЪРЪ,
 американ. пълн. министър, София.

В-къ „Ла Бюлгари“ въ броя си 2125 отъ 30 августъ и. г. печати възторжена статия на пълн. министър на северо-американскитъ щати въ София Г-нь Хенри Хуартонъ Шумейкъръ, въ която последниятъ изнася своитъ впечатления за нашия гр. Варна. Ние даваме статията въ преводъ.

„Тъкмо що се завръщамъ отъ моето трето посещение презъ това лѣто, въ Варна, кждето прекарахъ цѣли четири седмици, въ този толкова приятенъ морски курортъ.

„Мога съ пълно безпристрастие, да кажа, че Варна е, въ действителност, една отъ най-красивитъ мѣстности, отъ този родъ, въ цѣлия свѣтъ.

Билъ съмъ въ повечето морски курорти на Съединенитъ Щати, въ Атлантикъ, Сити, Рехоботъ, Палмъ Бигъ и Мизми, по малкитъ заливчета на Нова Англия, въ Мексиканския заливъ и по брѣговетъ на тихия океанъ. Посещавалъ съмъ морскитъ курорти на Англия, включително Брайтонъ. Билъ съмъ въ Франция, въ Довилъ. Въ Италия по западното крайбрѣжие и на прославения Лидо, но никжде не съмъ намѣрилъ такова чудесно съчетание на прелести въ единъ морски курортъ, както въ Варна.

Хубавиятъ заливъ въ форма на подкова задъ далечния хоризонтъ, на който е тайчествената Русия; на северъ обширни лозя, изпѣстриени съ китни вили, обградени съ трепетливи и високи тополи, още по-на северъ се намира величественъ лѣтенъ дворецъ на Н. В. Царя „Евксиноградъ“.

На югъ фароветъ, вълнообразно наредени могили, всичко покрито съ великолѣпни джбови гори, които се простиратъ надолу по направление на Бургазъ,

Всичко това дава такава вълшебна гледка, която не може да се забрави. Прибавете къмъ това единъ вѣтрецъ, който никога не стихва и ви разведрява душата.

Необикновенитъ видъ на тукашнитъ живописни лодки и рибарското пристанище придаватъ още нѣщо къмъ хубостта на залива.

Разнитъ видове птици — чайки, гларуси, морски вра-

активни свойства, а пѣськътъ напоенъ съ йодъ, елементи, които даватъ здраве.

Слънчевитъ бани въ Варна се използватъ на широко и отъ всички класи.

Българи отъ градското и селско население, чужденци, всички, най-демократично използватъ радоститъ на плажа, вдишвайки здраве. Най-приятнитъ часове за къпане сж отъ 10 часа сутринта до 1.30 следъ обѣдъ.

Курортния сезонъ трае отъ м. юний до м. октомврий, казаха ни, че често пжти слънцето продължавало да грѣе почти до колела.

Много и разнородни екскурзии могатъ да се правятъ въ околоститъ на Варна къмъ югъ, въ направление на Бургазъ, се простиратъ обширни джбови гори. Приятно отморяване чувствава човѣкъ при залѣзъ на слънцето да сѣдне подъ тия благородни джбове, да слуша пѣенето на кардеринкитъ и да се любува на тихитъ води на Черното море, чийто цвѣтъ има багритъ на тюркоаза, великолѣпно бистри като водитъ на Бискайския заливъ на Флорида, или като тия на Сръдиземното море.

Друга хубава екскурзия е въ манастира, построенъ въ скалитъ. Неговитъ катакомби и подземия датиратъ отъ 4-й вѣкъ, което го прави да бжде единъ отъ най-древнитъ християнски паметници на свѣта.

Стариятъ манастиръ Св. Константинъ, сега преобърнатъ на превъзходенъ театъръ хотелъ, има твърде привлекателно мѣсто положение.

Има чудесенъ плажъ и удобна скеля. Сжщо единъ ресторантъ върху една тераса, отъ дето хранейки се може да се съзерцава морето на лунна свѣтлина. Чрезъ една разходка съ лодка по езерото, може да си състави човѣкъ понятие за търговското и морско значение на Варна.

Правятъ впечатление разнитъ фабрики, докътъ, а така сжщо голѣмиятъ вълноломъ. Ловѣтъ по езерото и по сухо изобилствува и когато напушачъ Варна срѣщахъ ловци съ пълни чанти съ пжтпжджци. Изобщо Варна и ней-

нитъ околности сж рай на птицитъ.

Кожухарскитъ търговци правятъ отъ Варна единъ малкъ Лайпцигъ. Въ Варна могатъ да се купятъ хубави кожи, отъ вълци, лисици, мечки, чакали, диви котки, златки и други животни, които сж почти всецѣло изчезнали въ останалата частъ на Европа. Въ България би трѣбвало, съ специални закони да се запазятъ тия редки екземпляри отъ диви животни и птици само за удоволствието на бждащитъ поколения.

Отъ какво има нужда Варна, ако тя се нуждае отъ нѣщо, за да ней липсва нищо?

Единъ модеренъ хотелъ, по типѣтъ на голѣмитъ европейски хотели, върху стръмното възвишение, дето сега се помещата пансиона Гилмайдень, гдето изгледѣтъ се открива на четири посоки, морскиятъ вѣтрецъ гали, и който съ нѣколко стѣпала ви довежда до семейния плажъ.

Хотелитъ и пансионитъ въ Варна сж добри. — Има за всички кесии и множеството селяни, които дохождатъ въ Варна, празниченъ день, за морски бани, е по-голѣмо, отколкото кждето и да е другаде. Пжтищата въ Варна сж добри. Туриститъ не трѣба да се боятъ да дохождатъ тукъ съ автомобили Тѣ трѣба да считатъ подобно пжтешествие като едно отъ най-интереснитъ въ Европа. Когато се прекара моста презъ Дунава и България бжде свързана съ западния свѣтъ, ше има едно такова стичане на американски и други туристи, които биха желали да се любуватъ на хубавитъ пжтища и красиви мѣстности въ България, щото първокласнитъ хотели сами по себе си ще изникнатъ и тогава „голѣмия хотелъ“ въ Варна, автоматически ще стане една реалностъ.

Жалко е, че Варна не е била избрана за столица на България. Сега Варна е лѣтната столица, кждето Н. В. Царя и Т. В. князь Кирилъ и княгиня Евдокия, прекарватъ по-голѣмата частъ отъ лѣтото.

По-голѣмата частъ отъ министритъ бѣха тукъ това

Л. К. Бочевъ.

Санкция при нарушение договоръ за приходно предаряване.

Голѣма частъ отъ общинскитѣ приходи се събиратъ отъ закупувачи. Сжщо и много общински имоти се експлоатиратъ отъ наематели. Отдаването имъ става чрезъ търгъ по помни условия. Задълженията за закупувачитѣ и наемателитѣ по отношение на общината по време и размѣръ обикновено сж определени въ чл. 12 отъ общитѣ помни условия, които сж образецъ къмъ правилника за приложение закона за градскитѣ общини и се прилагатъ къмъ всѣка тържна преписка.*) Тукъ сж посочени и санкциитѣ; казано е: „Който предприемачъ наруши настоящия членъ глобява се съ заповѣдь отъ кмета при всѣки отдѣленъ случай до 300 лв., полицата му се протестира и ако той до петнадесетъ дни отъ протестирането не се издължи заедно съ лихвата и разноснитѣ по протеста, кмета има право да унищожи договора безъ сждъ съ последствията предвидени въ чл. 3 и 7 отъ настоящитѣ помни условия.“

Това постановление е едно договорно задължение и би следвало да се приема, че съгласно чл. 28 отъ закона за задълженията и договоритѣ има силата на законъ за договорящитѣ страни. То, обаче, като че ли противоречи на общитѣ принципи, легнали въ гражданското право. Касае се до частно правни отношения, въ които общината не може да се явява като публична власт. Тя е призната отъ закона юридическа личностъ и въ гражданскитѣ си отношения не може да притежава по-голѣми права отъ частнитѣ физически личности. Следователно, не може да налага глоби за неплащане известна сума на уговорения падежъ. Това което въ случай е допустимо, е да получи след-

лѣто и даже имаха министерски съветъ.

Голѣмитѣ финансисти дождатъ тукъ да търсятъ едно облекчение на своитѣ грижи, въ прохладата на морския вѣтрещъ

Най-сетне тукъ въ Варна чрезъ нейнитѣ укрепителни сръдства, България се въдворява и всѣка година този малкъ отличенъ народъ ще вижда да се изпълватъ все повече и повече неговитѣ въжделения.“

*) Ивон общини не сж запазили номерацията на общитѣ помни условия по образеца, но сж възприели текстотъ, които разгледаме въ настоящата статия, макаръ и съ малки изменения и подъ друга номерация.

ващата се за пресрочването законна лихва.

Вѣрно е, че съ несвоевременното издѣлжаване на закупувачитѣ или наемателитѣ общината търпи известни вреди и загуби но тѣ не могатъ да се изразятъ по другъ начинъ. Чл. 136 отъ закона за задълженията и договоритѣ казва: „Въ задълженията, които иматъ за предметъ определена сума пари, вредитѣ, които произтичатъ отъ забавянето, се заключаватъ само въ заплащането на законнитѣ лихви. Това постановление Върховния Касационенъ Сждъ съ решение № 65-903 г. се е произнесълъ че е отъ публиченъ редъ и не може да се измени съ съгласието на странитѣ. Ясно е, следователно, че освенъ лихвата никаква глоба не може да се събира, дори и когато такова право е създадено за общината чрезъ договоръ.“

Това положение на не своевременно издѣлжаване обаче, не може да отиде до крайност. Недопустимо е наемателя или закупувача да експлоатиратъ отдаденото имъ предприятие, напримеръ презъ цѣлото договорно време, безъ да внасятъ следващитѣ се суми на съответнитѣ падежи, а да позволяватъ да имъ се протестира записитѣ. Като се има предъ видъ, че за участие въ търгъ и следователно за наемане предприятие, не се изискватъ други условия, освенъ по чл. чл. 125 130 отъ З. Б. О. П., то обикновено е конкурентитѣ — длъжници по записитѣ следъ утвърждаване върху имъ, търгъ, да нѣматъ естество, което да покрие длъжимата сума. Наистина, задължението е солидарно и вземането може, съгласно чл. 290 отъ търговския законъ, да се насочи срещу поржчителитѣ, но и тѣ твърде често не сж много състоятелни хора. Разумно, следователно, е да бжде предвиденъ въ договора, респективно поемнитѣ условия, срокъ до който сумитѣ по протестиранитѣ записи, заедно съ лихвитѣ и разноснитѣ по протеста, да бждатъ внесени въ общинската каса; въ противенъ случай общината да си запази правото да отнеме предприятието, унищожи договора и т. н. Този срокъ е аналогиченъ на предвидения въ чл. 181 отъ З. Б. О. П. за извършване предприятието подъ глобенъ режимъ, като глобата тукъ се изразява въ лихви. Той може съгласно чл. 378 отъ правилника за приложение закона за б. о. п. да бжде другъ

но отъ никой случай не трѣбва да поставя по отношение на глобитѣ учредението въ по-неблагоприятно положение отъ създаденото му отъ закона, Въ нашия случай това значи, че лихвата не може да бжде друга, освенъ установена отъ „закона за лихвоимството“ (чл. чл. 1 и 5).

Не е нужно да се пояснява, че лихвата, както и глобитѣ при разходнитѣ предприятия, се събиратъ въ определения размѣръ безъ да се установява действителната щета предъ когото и да било. За лихвитѣ — това е общъ принципъ на правото изразенъ въ чл. 136 ал. II отъ закона за задълженията и договоритѣ, а за глобитѣ, — едно изключение; наистина този, който е сключилъ едно задължение трѣбва да го изпълни точно, инакъ заплаща вредитѣ и загубитѣ, но този принципъ, възпроизведенъ въ чл. 123 отъ зак. з. д. е възприетъ отъ зак. за б. о. п. по единъ особенъ начинъ, Учрежденето, безъ сждъ, по административен редъ определя и налага на предприемача заплащането на вредитѣ и загубитѣ въ форас на глобата определена въ чл. 181 отъ з. б. о. п. Употребяването на думата „глоба“, обаче не трѣбва да се взема въ нейния букваленъ смисълъ защото тукъ тя има граждански характеръ, а не уголовенъ, и общината не я налага по силата на своята публична власт.

Когато така определени въ поемнитѣ условия или договора срокъ изтече, общината може да унищожи договора, но може и да не прави това. Постановлението нѣма императивенъ, а факултативенъ характеръ, защото съображения нацелесъобразностъ и интересъ могатъ да позволятъ експлоатацията на предприятието отъ контрагента, въпреки пресрочването на петнадесетъ дневния срокъ.

При разходнитѣ предприятия, сжщо при посрочване, по чл. 181 отъ з. б. о. п., предприятието може въ известни случаи да не се отнеме, споредъ мнението на комисия въ съставъ: юриконсулта, началникътъ на бюджетно контролното отдѣление, и началникътъ на съответната служба, утвърдено отъ общинския съветъ. Тукъ трѣбва да се спомене, че погрѣшно е казано въ поемнитѣ условия, че това прави кмета. Продължаването на срока или унищожаването на договора и пр., съгласно чл. 181 и 186 отъ з. б. о. п. за държавнитѣ учреждения става съ заповѣдь отъ надлежния министъръ, т. е. отъ

длъжностното лице, което може да ангажира държавата въ разходъ. По З. Б. О. П., следователно, само лицата и учрежденията, които могатъ да ангажиратъ въ разходъ, могатъ да продължаватъ срока за довършване предприятието, или да унищожаватъ договора, като конфискуютъ залога, или постановятъ да се извърши предприятието за смѣтка на предприемача. Това сж, съгласно чл. 199 отъ З. Б. О. П., лицата и учрежденията посочени въ чл. 196, — т. е. утвърждаващитѣ поемнитѣ условия — за нашия случай общинскитѣ съвети.

Ако следъ изтичане и на този новъ срокъ не се изпълни окончателно предприятието, споредъ чл. 181 ал. последна, договорътъ се счита за унищоженъ по право и учреждението или конфискува залога, или съответната частъ отъ него, извършва предприятието за смѣтка на предприемача по начинъ, съгласно съ З. Б. О. П.

Това става въ свръзка съ чл. 186 отъ сжщия законъ, следъ като споредъ чл. 383 отъ правилника за прилагане З. Б. О. П., се произнесе комисия по кой начинъ е най-целесъобразно и изгодно за интереситѣ на учреждението да стане ликвидацията. Тази комисия е предпочитано, се казва въ сжщия членъ, да бжде предвидената въ чл. 181. Нейното мнение закона иска да бжде мотивирано. То може да е дадено и за приходнитѣ предприятия въ две направления: или предприятието да се отдаде на ново на предприемачъ, или да се експлоатира направо отъ общината. И въ двата случая може унищожението на договора да има за послѣствие конфискуването на залога, или извършване предприятието за смѣтка на предприемача съ прилагане и на чл. 131 отъ з. б. о. п. — отнемане правото за участие въ търговото за единъ периодъ не по дълтъкъ отъ три години. Последното става съ заповѣдь отъ министра на В. Р. Н. З. по искане на общ. съветъ и се прилага отдѣлно отъ санкциитѣ на чл. чл. 181 и 186 отъ з. б. о. п.

При първия случай, когато се приложи конфискацията на залога, (което трѣбва, съгласно чл. 177 отъ з. б. о. п. да стане сжщо отъ общин. съветъ), естествено, че други послѣствия за неустоялия на задължението си предприемачъ не може да има. Той е заплетилъ, така да се каже, нанесената отъ него щета. Договора е унищоженъ и следователно издаденитѣ по него записи на заповѣдь ставатъ без-

предметни, независимо общината сама ли ще експлоатира предприятието въ бждаще, или ще го даде наново на предприемачъ и какви послѣствия ще има

При втория случая въпросътъ е по другъ. Тогава залога не се конфискува но се задържа, за да може въ случай, че се получи новия търгъ по низка цена или презъ стопанската експлоатация отъ общината не се добие приходъ въ размѣръ на сумата по договора, да се събере разликата отъ него; ако той е недостатъченъ, тя може да се дири по сждебенъ редъ.

Този е законния начинъ на ликвидацията, обаче, чл. 3 отъ общитѣ помни условия, на които ни праща чл. 12, предвижда и дветѣ санкции едновременно. Това, обаче, е невъзможно, защото противоречи на чл. чл. 181 и 186 з. б. о. п. А договори, които съдържатъ постановления, противоречащи на закона, сж недействителни въ тѣзи си части. Специално за чл. 3 трѣбва да се спомене, че той въобще не може да се приложи въ тази си частъ; и за специалния случай, за който е тамъ предвидена тази санкция, следва само да се конфискува залога и отнематъ правата чл. чл. 131 и 137, но не повече. Не може да се извършва предприятие за смѣтка на предприемача, който не е сключилъ договоръ и тъкмо, защото не е сключилъ. Такова е логическото заключение отъ постановлението на закона относително значението на залога, като условие за участие въ търгътъ. Предприемача не е ангажиралъ съ нищо друго, съ залога своето участие въ търгътъ и не е възвѣлъ още въ договорни отношения съ общината.

Въ заключение ще кажемъ, че за нарушение на чл. 12 отъ поемнитѣ условия, законно е само или конфискуването на залога и отнемане правата по чл. 131 отъ з. б. о. п., или извършване предприятието (чрезъ новъ търгъ или направо отъ общината) за смѣтка на неустоялия предприемачъ сжщо съ отнемане правата, но никога не и за дветѣ заедно. Противното е единъ актъ неправомѣренъ, подлежащъ всѣкога на отмяна и затова, съ изложенитѣ противоречия, при възприетата практика на окръжни наредби, М. В. Р. Н. З. трѣбва да корегира образеца. Сжщо така и общинитѣ трѣбва да направятъ нуждното за да уяснятъ напълно отношенията си съ предприемачитѣ, което ще е отъ полза и за дветѣ страни.

ЯНКО К. СИРАКОВЪ
общ. юрисконсултъ,

Новия законъ за общинитѣ

Много отдавна деятелитѣ въ общинитѣ изтъкваха крайна належащата нужда отъ свършенъ новъ законъ за общинитѣ, тъй като многото и безконечни изменения на съществуващитѣ отъ 1886 г. законъ за градскитѣ общини и законъ за селскитѣ общини внасъха едно непостоянство въ работата на общинитѣ, вмѣсто да ги турятъ въ положение да отговарятъ на днешно то си призвание.

До като преди войнитѣ общинитѣ се отличаваха повече като административни единици, постепенно стопанския елементъ утѣкъ взе надмощие, и усилията имъ днесъ тамъ сж насочени.

При бившия Министръ на В. Р. Русевъ, бѣ разпратенъ единъ законопроектъ до по голѣмитѣ общини, които дадохъ мнения по него, но не можа да се внесе въ Народното събрание. Дълго следъ това благодарение настояванията на съюза на градоветѣ и най-вече — на съюза на на служителитѣ при изборнитѣ учреждения, Министръ Ляпчевъ излиза съ новъ законопроектъ общъ за градскитѣ и селски общини, който е изпратенъ до всички общини и сесидуици лица за разучване и даване мнения.

Налучканъ ли е пулса на общинския животъ? и най-главно — финансово засилватъ ли се тѣ съ новия законопроектъ?

На тия въпроси ще се помъча да отговаря, макаръ мѣстото да не ми позволява по на широко да засѣгна тая материя.

Законопроекта предвижда што общинитѣ да се дѣлятъ въ административно отношение на: мѣстни, сборни, самостоятелни и специални. Ще се създадатъ значи 4 вида общини и споредъ насъ тежката административна машина ще стане още по-мудна.

Мѣстнитѣ общини ще иматъ свой общ. съветъ, а кметоветѣ на тия общини и делегирани тѣхни съветници ще образуватъ пѣкъ съвета на сборнитѣ общини. Освенъ за своята издръжка мѣстнитѣ общини трѣбва да плащатъ нѣщо и за издръжка канцелария и персоналъ въ сборнитѣ общини. Вмѣсто удовлетворяване общия зовъ за економия — ще имаме нови разходи, безъ даже да имъ се създаватъ нови въ достатъченъ размѣръ приходи. Сжщитѣ лица, които ржководятъ мѣстнитѣ общини ще застанатъ начело на сборнитѣ общини, следователно не ще

има подобрене и въ ржководството.

За българскитѣ условия най-пригодни сж составни и несъставни общини, като въ законопроекта би трѣбвало да се предвиди што всички отцепили се следъ 1920 г. селски общини да бждатъ върнати въ сборнитѣ общини, съ което нѣщо ще се спестятъ маса срѣдства на и безъ това обеднялото население. Сегашнитѣ малки общини едва вирѣятъ и само глупавото самолюбие и демагогия блазнятъ населението да има въ всѣко село община. За такива сборни общини ратува съюзътъ на служителитѣ при изборнитѣ учреждения, който е най-добре запознатъ съ живота на общинитѣ.

Вмѣсто, както е сега, кметоветѣ на мѣстнитѣ общини ще се избиратъ не отъ общ. съветъ, а направо отъ населението. Въ тия общини нѣма да има помощници кметове. Това се прави съ цель да се създаде по-голѣмъ авторитетъ и стабилностъ на кметския институтъ въ селата. Върваме, че то ще се отрази благотворно за селския партиенъ животъ. Когато съвета е разтуренъ поради конфликта между него и кмета, то последния запазва своя мандатъ. Но автономията на общинитѣ се накърнява, защото конфликтитѣ между кмета и съвета ще се разглеждатъ отъ новосъздаващъ се Върховенъ администр. съветъ при М-вото на В. Р. и той ще постановява разтурянето на съвета и насрочването новитѣ избори — нововъведение, което едва ли ще бжде отъ полза за намаляване партизанскитѣ страсти.

Всичко това е за малкитѣ (селски) общини. За самостоятелнитѣ общини, каквато ще бжде Варненската, кмета пакъ ще се избира отъ срѣдата на общ. съветници. Бламирването, баче на кмета не ще става, както сега, съ половината плусъ единъ отъ всички избрани съветници. Бламирване може да стане само, ако за недовѣрието сж подали гласове най-малко $\frac{2}{3}$ отъ всички съветници и то само въ редовната сесия на съвета, а не когато той пожелае.

По начало смѣтаме, че това нововъведение е добро. Остава да се види на българска почва какъ ще вирѣе.

По законопроекта общинскитѣ съветници служатъ безплатно, т. е. не взиматъ възнаграждение за участието имъ въ заседанията на съвета, а ще имъ се пла-

ща само когато бждатъ назначени въ комисия. извънъ заседанията на съвета. Това може донѣкъ да бжде добре за селата, но не и за градоветѣ, где то съветника се откъсва отъ редовната си работа и трѣбва да бжде обещетенъ. Отъ друга страна, има се опасностъ, че ще имаме постоянно комисии извънъ съвета, за които ще се плаща. При нашитѣ условия това не е много за препоръчване.

Въ самостоятелнитѣ и специални (градскитѣ) общини, общ. съветници ще се избиратъ за 8 години и се подновяватъ наполовина всѣки 4 години. По такъвъ начинъ се създава континутетъ въ общ. съвети, а не — „нѣви хора, нова метла.“ Можемъ да се надѣваме, че по тоя пѣтъ ще имаме преливания, а не рѣзка промѣна при всѣки новъ изборъ. Сблѣскването между първата половина стари съветници и новоизбраната половина, ще тласка общинитѣ по дигонала, а не въ крайности и временни настроения. Но по-добре ще е ако срока бжде 4 или 6 год. и всѣки 2 или 3 год. да се подновяватъ половинатъ съветници

Премахватъ се сегашнитѣ училищни настоятелства, като вмѣсто тѣхъ се създаватъ „комисии по уредбата и управата на училищното дѣло въ общината“.

Съставътъ на тия комисии за градскитѣ общини е: кметътъ, или неговъ замѣстникъ, за председателъ и членове: училищния инспекторъ, главния учител, директора на едча отъ гимназитѣ, бирникътъ на общината и двама общински съветници. Цѣли се съ това да се намалатъ разходите на училищнитѣ настоятелства, защото споредъ отчетитѣ на Върховната смѣтна палата, за личенъ съставъ на тия настоятелства се харчатъ повече отъ 50 на сто отъ приходитѣ имъ. Дали ще е сполучлива тая реформа трудно е да се отговори. Но наложително е факторитѣ по училищното дѣло да си кажатъ авторитетната дума. Презъ училището минаветъ бждешитѣ български граждани, та се налага особено внимание.

Въ финансово отношение.

Въ финансовото отношение, обаче, и при новия законопроектъ общинитѣ не ще бждатъ добре. Защото почти не сж предвидени нови, сигурни и въ достатъченъ размѣръ приходи. А тамъ е разковничето за общинитѣ. Безъ достатъчни приходи нѣма цѣлостно творчество — нѣма импулсъ за работа въ ржководителитѣ на об-

щинитѣ. Разстроениитѣ общински финансии ще си останатъ сжщитѣ. А между това държавата продължава да стоварва върху слабия грѣбъ на общинитѣ сума свои разходи. Пресенъ е примѣра съ закона за народното здраве. Общинитѣ трѣбва да плащатъ за всички бѣдно-болни въ Държавнитѣ болници и неволно удостовѣренията за бѣдностъ заредяватъ... Това не е по силитѣ на общинитѣ. Да изреждаме ли дългия поменикъ на закони, създадени безъ знанието на общинитѣ, съ които закони сж отнемали тѣхни приходи и пр. Частно за Варна нѣколко пѣти изнесохме, че освенъ злочестата сждба съ отнемането на Дсбруджа, но и Държавата не се посвени да отнема мѣста за нуждитѣ на Окр. инженерство, пристанище и пр. безплатно. А тия мѣста възлизатъ на десетки милиони лева. Срѣшу това не се правятъ никакви облаго. Даже молбата на общината што да се прави 50 на сто намаление по Б. Д. Ж. презъ курортния сезонъ за идващитѣ въ Варна, Главната Дирекция на Желѣзницитѣ и Пристанницата упорито отхвърли.

Най-после Варна трѣбваше да бжде турена като специална община и по отношения на нея да има специални наредби въ закона, както това е сторено за столицата. Нашия градъ е не само българск курортна станция. Той се посещава вече твърде много от чужденци, чието число ежегодно расте. Но тия чужденци иматъ свой европейски манталитетъ и разбирания. Мнозина отъ тѣхъ влизатъ въ конфликтъ съ своитѣ наемодатели, защото нѣкои отъ последнитѣ сж смѣтали, че чужденецъ ще се преклони предъ свършенитѣ факти. Трѣбваше въ такива случаи общината да формира ad hoc помирит. сждилища, чрезъ които да крели авторитета на нашия курортъ, а сжщаремено и на България. Налага се, значи, по много съображения, на варненския кметъ, или на делегирачо отъ него лице, за презъ курортния сезонъ да се дадатъ чрезвичайни права, както по нормиране ценитѣ на квартири, продукти и пр., така и за разрешаване дребнитѣ спорове между наемодатели и курортисти. Подхвърлямъ само тази идея безъ да се впускамъ да я развивамъ. Но осъществяването ѝ ще бжде отъ особено значение за курортна Варна и ще я направи по-симпатична на чужденцитѣ, отъ които иматъ полза не само варненци, а — цѣла България. Това най-после трѣбва да се разбере отъ го-

лѣмото мѣсто, защото не изключения и облагодѣтелствувания ще правятъ за Варна, а ще облагодѣтелствуватъ общо България, въ която ще влиза чужда валута благодарение на Варна.

Трѣбва да признаемъ, че съставителитѣ на законопроекта сж положили голѣмъ трудъ и въ много отношения облекчаватъ общината. Тѣ (съставителитѣ) съ удоволствие се вслушватъ въ чуждитѣ мнения и много наши искания бѣха прокарани, но едно отъ неудозлетворенитѣ наши искания е и това, че щомъ като всички граждани плащатъ глоби за закъснение при изплащане общинскитѣ налози и пр., то и Държавата трѣбва да плаща, а не както е постановено въ чл. 178, ал. IV — се освобождава. Или, най-малкото — и общината да се освобождава отъ глоби за късно плащане държавнитѣ данъци. Нали трѣбва да има взаимностъ?

Колкото се отнася до служителитѣ, законопроекта прави смѣла крачка напредъ. Тричленнитѣ комисии, които тъй безмилостно прахосваха общинскитѣ срѣдства и уволняваха до 90 на сто отъ общ. служители, сега изрично имъ се забранява това. Тѣ вече ще се назоваватъ „временни тричленни комисии“ и ще извършватъ само „администрат.-изпълнителната работа на кметството“ (чл. 78). Освенъ това създава се дисциплинаренъ сждъ за служителитѣ и само по решение на тоя сждъ може да последва уволнение. Да се надѣваме, че по тоя пѣтъ грубата партизанщина окончателно ще изчезне отъ общинитѣ; а тя е която винаги е спѣвала и най-добритѣ кметове.

Общо взето законопроекта се отличава съ особена систематика и стегнатостъ. Съставителитѣ му желаятъ неговото разкритикуване и затова я прѣскагатъ въ много екземпляри. Той заслужава да бжде разученъ отъ всички познавачи на общинското дѣло, защото съ тоя законопроектъ се цѣли тласкването бѣднитѣ български общини изъ новъ пѣтъ.

СЪЮЗА на БЪЛГАРСКИТѢ МОРЯЦИ

Устройва лотария на единъ АВТОМОБИЛЪ ФИ. АТЪ Цѣна на билетитѣ 50 лева. Лотарията е разрешена отъ министерството на Търг. и Промислеността съ писмо № 8672 1930 г.

Теглене 28 декември. Билетитѣ се продаватъ при клановетѣ на Съюза
1 ... 2976 ... 11

Плодовъ пазаръ въ Варна.

Варненския общински съветъ въ заседанието си държано на 2 септемврий т. г. прие проекто-правилника на плодовия пазаръ въ Варна.

Понеже той представлява интересъ за голѣмъ часть отъ Варненското гражданство ние го поместваме изцѣло.

Правилника е изпратенъ на надлежно утвърждение.

Чл. 1. Покупко-продажбата на разни плодове — грозде, круши, ябълки, праскови, кайсии, зарзали сливи, дюли и др. въ гр. Варна се извършва само въ определенитѣ за тая цель плодови пазари:

Забележка: До второ разпореджение, задължителната продажба въ пазаритѣ се отнася само за гроздето. Освобождаватъ се отъ това задължение ония производители, които продаватъ направо на консоматоритѣ количества до 10 кгр. грозде.

Чл. 2. Плодовитѣ пазари се намиратъ подъ ведомството на Варненското Общинско Управление и се управляватъ по настоящия правилникъ.

Чл. 3. Мѣстата за тия пазари се опредѣлятъ отъ Варненското Общинско Управление, следъ като се вземе мнението на мѣстнитѣ професионални или кооперативни организации за лозаритѣ и овоцаритѣ.

Чл. 4. Плодовитѣ пазари биватъ отворени всѣки денъ, а въ недѣлни — официално празнични дни до обѣдъ, работнитѣ часове се опредѣлятъ отъ Общинското управление, съобразно изказаното мнение отъ упоменатитѣ въ чл. 3 организации.

Чл. 5. Отварянето и затварянето на пазаря се обявява чрезъ дигане и снемание на народното знаме, а започването на сделкитѣ се оповестява съ звънецъ отъ надзирателя.

Чл. 6. Пазаритѣ се нахождатъ въ специално опредѣлени отъ Общинското управление мѣста и се намиратъ подъ непосредствения контролъ на Общин. Санитарна власт.

Чл. 7. Всички продавачи, производители или търговци на доставени отъ Варна грозде и плодове, слагатъ стоката си за проданъ на опредѣленитѣ въ пазаря мѣста.

Чл. 8. Като купувачи се считатъ: 1) търговци-оседнали или амбулантни, на грозде и плодове, въ туй число сж и бакалитѣ; 2) пълномощницитѣ на търговцитѣ; 3) граждани, които купуватъ за нуждитѣ на семейството си; 4) доставчици на разни части — войскови, трудови, институти, учреждения, параходи и др.

Забележка: Подъ никакъвъ предлогъ прекупчици (матрапази) не могатъ да правятъ покупки отъ пазаря.

Чл. 9. Всѣки присъствуващъ въ пазаря е длъженъ да пази тишина, благоприличие, редъ и чистота.

Чл. 10. Всѣки плодовъ пазаръ се завежда отъ надзирателъ подпомогнатъ отъ нуждното число кантарджии плащани отъ Варнен. Общинско Управление.

Чл. 11. Надзирателтъ трѣбва да отговоря на следнитѣ качества: да бжде поне съ прогимназиално образование, честенъ, благонадежденъ, да има познания по лозарство и поне две годишна търговска практика и представи опредѣлената му отъ Общин. управление гаранция.

Чл. 12. Надзирателя е длъженъ:

1) Да се грижи за подреждане продавачитѣ на опредѣленитѣ имъ мѣста;

2) Да обявява опредѣления часть за откривание пазаря;

3) Да следи всѣка една продадена стока да минава чрезъ общинския кантаръ;

4) Да издава бележка за всѣка сключена сделка.

5) Да следи за реда, благоприличието, тишината и чистотата на пазаря;

6) Да отстранява отъ пазаря съ помощта на поставения полицейски стражаръ, всѣки лишенъ отъ правото да посещава пазаря;

7) Да съставя актове на нарушителитѣ и ги изпраща за наказание въ Общинското управление;

8) Да съставлява всѣки денъ бюлетинъ за предлаганията, търсенията и сделкитѣ въ пазаря и го изпраща на Варненската Търг. индустриална камара;

9) Да отговаря материално за вредитѣ и загубитѣ които би причинилъ съ съдействието си;

10) Да закрива пазаря чрезъ обявление, звънение и снемание знамето;

11) Да следи за действията на подчинения нему персоналъ;

12) Да държи винаги на разположение на продавачитѣ и купувачитѣ на опредѣленото й мѣсто книгата на оплакванията.

Чл. 13. Всѣка продадена стока се тегли съ пазарния кантаръ, като продавача заплаща правото на тегление споредъ опредѣленитѣ отъ Общинския съветъ надлежно утвърдени такси и афиширани на видно мѣсто въ пазаря.

Чл. 14. Пазаря си има свой печатъ съ означение: „Плодовъ пазаръ — Варна“, който се поставя на амбалажа на всѣка минала презъ пазаря стока, срещу

заплащане една такса, въ размеръ $\frac{1}{2}$ отъ оная платена отъ продавача за теглене.

Чл. 15. Всѣка донесена за проданъ въ пазаря стока се слага отъ продавача на опредѣленото й отъ надзирателя мѣсто, върху нея се слага бележка съ точно обозначение името и презимето на продавача, мѣстопроизходението й названието на сортоветѣ и приблизителното количество.

Чл. 16. На опредѣленото време започватъ се покупки продажбитѣ чрезъ доброволно спазаряване между купувачи и продавачи.

Чл. 17. За всѣка сключена сделка надзирателя добавя въ бележката името презимето на купувача, цената на продажбата.

Забележка: Това полъвание може да се направи отъ купувача или продавача но непременно проверено отъ надзирателя или помощния му персоналъ.

Чл. 18. Продавачтъ е длъженъ да я приеме веднега следъ претеглянето съ пазарния кантаръ, стоката на купувача, а последния е длъженъ да приеме веднага, препраздни въ свои сждове и следъ спадание тарата проверена на пазарния кантаръ, да изплати на продавача, споредъ спазарената и означената на бележка цена и количество.

Забележка: По споразумение между купувача и продавача препраздването може да става и въ самитѣ магазини на купувача.

Чл. 19. Забранено е на всички лица, които внасятъ въ града за проданъ каквито и да било количества фрукти да ги продаватъ извънъ пазаря. Забранено е на купувачитѣ да посрещатъ въвъ или вънъ отъ града продавачитѣ и да правятъ покупки, както и да отлагатъ изплащането купената стока за другъ денъ и да отбиватъ отъ опазарената и отбелязаната въ пазарната бѣлежка цена.

Чл. 20. Абсолютно се забранява верижната търговия вънъ или въ самия пазаръ, както каквито и да било предварителни споразумения имащи цель игра и внасяние смуть въ пазаря.

Чл. 21. Споровѣтъ възникнали между продавачи и купувачи се разрешаватъ отъ комисия въ составъ: надзирателя и по единъ купувачъ и продавачъ, посочени отъ респективнитѣ страни. Процедурата е устна. Решението на комисията е безапелационно и задължително за дветѣ страни.

Чл. 22. Нарушението на настоящия правилникъ се констатира чрезъ актове съставени отъ общинскитѣ

или полицейски органи.

Чл. 23. Наказанията биватъ: глоба до 200 лева, временно или за винаги лишение отъ правото да посещава пазари. Наказанията се налагатъ съ заповедъ отъ Варнен. градски кметъ.

Чл. 24. Наказанията сж безапелационни и се афиширатъ на видно мѣсто въ пазаря.

Чл. 25. Настоящия правилникъ влиза въ сила следъ като бжде приетъ отъ общинския съветъ и утвърденъ отъ Министерството на Търговията, Промислеността и Труда по надлеженъ редъ.

Чл. 26. Изменения и допълнения на правилника могатъ да ставатъ по сжщия редъ, по който става изработването и утвърдението му.

Варненско Градско Общин. Управление
Отд. Гражд. състояние и Социал. грижи

Обявление № 16410

гр. Варна, 25 августъ 1930 година.

Обявява се за знание на заинтересованитѣ варненски граждани отъ гр. Варна, че облагателната комисия за облагане съ воененъ данъкъ младежитѣ родени презъ 1910 г. ще заседава въ гр. Варна въ салона на лозовия разсадникъ отъ 25 септемврий до 14 октомврий т. г. за селскитѣ общини и за гр. Варна.

Младежитѣ ще се явяватъ: за селскитѣ общини отъ 25 септемврий до 4 октомврий, а за гр. Варна, както следва:

Младежитѣ отъ I гр. уч. на 5 октомврий	„	II	„	„	6
„	„	III	„	„	7
„	„	IV	„	„	8, 9 и 10 октомврий
„	„	V	„	„	11 и 12

Младежи, закъснели по една или друга причина и не могли да се явятъ съ участъка си, на 13 октомврий.

Предъ комисията сж длъжни да се явятъ всички младежи вписани въ облагателния списъкъ за 1930 г., а именно: роденитѣ презъ 1910 г. и ония отложени и неявени презъ миналогодишнитѣ комисии.

Младежи, единствени способни членове на семейството при старъ или неспособенъ за работа баща или братя, да ги доведатъ съ себе си въ комисията за преглеждане, за да получатъ облекчение по облагането съ воененъ данъкъ.

Младежи, при майка вдовица, малолѣтни братчета или сестричета или неспособни братя, на които сж взели издръжката, за да получатъ облекчение по облагането да приготвятъ задължително, нотариално заверено, че ще се грижатъ до пълнолѣтието или смъртта имъ.

Младежи, които смѣтатъ, че по закона подлежатъ на освобождение отъ воененъ данъкъ, било че сж обложени по-рано, било че сж завършили нѣкои учебни заведения, които имъ даватъ право на освобождение или че сж постъпили доброволци въ армията, да се снабдятъ съ документи, които да представятъ въ облагателната комисия.

Младежи, които сж ученици или студенти да представятъ удостоверения отъ учебнитѣ заведения, че сж такива, за да бждатъ отложени.

Всички младежи да си носятъ удостоверенията обр. 4, дадени имъ при записване въ книгата за военния данъкъ.

Ако нѣкой не е получилъ отѣлно съобщение, щомъ е записанъ въ облагателния списъкъ, е длъженъ да се яви предъ комисията.

Неявенитѣ младежи предъ комисията, безъ уважителни причини, ще бждатъ облагани на общо основание и ще бждатъ наказани съ глоба отъ 5000 до 10000 лева или затворъ отъ 6 месеца до 1 година.

(п.) п. Кметъ: Ал. Славова.

Н-къ отдѣла: Н. Халачевъ.

Печатница „НОВИНИ“ — Варна